

בש"פ 3246/21 - אסף נשרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3246/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: אסף נשרי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 3.5.2021 (כב' השופטת א' פינק) ב-עמ"ת 61424-04-21

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 3.5.2021 (כבוד השופטת א' פינק) ב-עמ"ת 61424-04-21. בהחלטתו דחה בית המשפט המחוזי ערר שהגיש המבקש על החלטת בית המשפט לתעבורה במחוז מרכז מיום 26.4.2021 (כבוד השופט ט' פרי) ב-מ"ת 3692-02-21. בגדרי החלטת בית המשפט לתעבורה נדחתה בקשה לעיון חוזר, שבה עתר המבקש להורות על ביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני ולהשמתו תחת זאת במעצר בית לילי ומעצר אדם בשעות היום (להלן: הבקשה לעיון חוזר).

2. המבקש נעצר כשהוא נוהג חרף פסילת רישיון, וביום 10.2.2021 הוגש נגדו כתב אישום בגין נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים. עוד באותו יום, 10.2.2021, הורה בית המשפט לתעבורה כי המבקש יותר במעצר עד להחלטה אחרת. בהסכמת הצדדים ולאחר שחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני נמצאה מתאימה, ביום 17.2.2021 הורה בית המשפט לתעבורה על השמתו של המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו (להלן: החלטת המעצר).

3. בדיון שהתקיים ביום 2.3.2021 הודה המבקש בעבירות שיוחסו לו. בית המשפט לתעבורה הרשיע אותו על פי הודאתו, והורה על קבלת חוות דעת מאת שירות המבחן והממונה על עבודות השירות, טרם מתן גזר הדין שנקבע ליום 15.4.2021. למחרת הרשעתו, ביום 3.3.2021, הגיש המבקש את הבקשה לעיון חוזר, בטענה לשינוי נסיבות שחל משהודה והורשע על פי הודאתו. הבקשה נדחתה בו ביום מבלי שהתקיים בה דיון במעמד הצדדים. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, וביום 21.3.2021 הורה בית המשפט המחוזי על החזרת התיק לבית המשפט לתעבורה על מנת שיקיים דיון בבקשה לעיון חוזר במעמד הצדדים (כבוד השופטת מ' גרינברג, עמ"ת 13629-03-21). בדיון שהתקיים בבית המשפט לתעבורה ביום 24.3.2021 טען בא-כוח המבקש כי העובדה שהמבקש הודה באשמה והורשע בעבירות שיוחסו לו מהווה שינוי נסיבות שמצדיק את שחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד נטען שיש להביא בחשבון כי מועד מתן גזר הדין צפוי להידחות לבקשת שירות המבחן, וכי בה בעת יש ליתן את הדעת לכך שההליך הפלילי נגד המבקש עשוי להסתיים מבלי שייגזר עליו עונש שכולל מאסר בפועל.

טרם שהכריע בית המשפט לתעבורה בבקשה לעיון חוזר, נתבקש תסקיר מאת שירות המבחן על מנת שיחווה דעתו בנוגע למסוכנות הנשקפת מן המבקש, ולאפשרות של הסרת הפיקוח האלקטרוני ומעבר למעצר בית לילי בבית הוריו של המבקש ומעצר אדם בשעות היום. תסקיר זה אמנם הוגש ביום 21.4.2021. בשורה התחתונה סבר שירות המבחן כי ניתן לעת הזאת להיעתר לבקשת המבקש.

בית המשפט לתעבורה דחה את הבקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 26.4.2021, תוך שקבע כי מסוכנותו של המבקש לא פחתה בחלוף הזמן הקצר מעת החלטת המעצר, וכי גם לאחר שהורשע על פי הודאתו המסוכנות נותרה גבוהה כשהייתה. בית המשפט סבר כי בניגוד לטענת המבקש, הרשעתו בכתב אישום חמור מצדיקה דווקא את המשך מעצרו, משאין עוד ספק בדבר אשמתו. אשר לטענת המבקש כי אינו צפוי לרצות עונש מאסר בפועל, ציין בית המשפט כעובדה כי המשיבה ביקשה להטיל על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, והוסיף כי מדובר בהרשעתו השלישית של המבקש בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, כאשר עברו התעבורתי כולל 145 הרשעות קודמות; ובלשון בית המשפט לתעבורה: "מדובר בעברייני רצידיביסט, 'פצצה מתקתקת' על הכביש הנוהג כל אימת שחשקה נפשו". בית המשפט סבר כי אין מתאם בין המלצת שירות המבחן לבין המסוכנות הנשקפת מהמבקש בפועל, ובאומרו כן הפנה לכך שבהמלצתו התעלם שירות המבחן מהרשעות נוספות של המבקש בעבירות דומות, וגם מכך ששירות המבחן עצמו לא קבע בגוף התסקיר כי מסוכנותו פחתה. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

4. במסגרת הערר שב המבקש על הטענה כי מאז השמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני חל שינוי נסיבות שמצדיק את ביטולו, משהורשע על פי הודאתו והוא אך ממתין לגזר דינו כשכל הסיכויים לדבריו הם שלא יושת עליו מאסר של ממש, וכי בית המשפט לתעבורה לא נתן משקל ראוי לשינוי נסיבות זה. עוד נטען כי בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו הומלץ באופן חד משמעי על ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני ועל השמתו במעצר בית לילי בלבד. בהקשר זה נטען כי קבלת החלטה שסותרת את המלצת שירות המבחן מאיינת את התסקיר, לאחר שבית המשפט הפיח במבקש תקוות-שווא בעצם הפנייתו לקבלת התסקיר, ובכך גרם לולעיניו דין. נוסף על כך ציין המבקש כי מועד מתן גזר הדין נדחה מפעם לפעם לבקשת שירות המבחן והממונה על עבודות השירות, ונקבע לבסוף ליום 15.6.2021, מה שגורם להתארכות מעצרו בפיקוח אלקטרוני ללא הצדקה.

בית המשפט המחוזי דחה את הערר בהחלטה מיום 3.5.2021. בהחלטתו ציין בית המשפט כי אין להקל ראש בתסקיר המעצר שלפיו ניתן להסיר את הפיקוח האלקטרוני, אך עם זאת הדגיש כי התסקיר איננו מחייב את בית המשפט ואין בו כשלעצמו כדי להצדיק את קבלת הבקשה לעיון חוזר. בית המשפט המחוזי ציין כי למבקש "עבר תעבורתי מחריד", כלשוננו, וכי מסוכנותו גבוהה ביותר. משכך סבר כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט לתעבורה שלפיה התסקיר אין בו כדי ללמד על כך שמסוכנותו של המבקש פחתה באופן שמאפשר את המרת המעצר באיזוק לתנאים מגבילים מקילים יותר. עוד ציין בית המשפט כי הדחיות במועד מתן גזר הדין שמהן מנסה המבקש להיבנות נועדו בעיקרן לטובתו, ומכל מקום אין בהן כדי לשנות מהתוצאה שאליה הגיע בית המשפט לתעבורה. ומכאן הבקשה למתן רשות לערור.

5. בבקשה למתן רשות לערור טוען המבקש כי ההחלטה שלא לשחררו מהאיזוק האלקטרוני חרף המלצת שירות המבחן הופכת אותו ל"כלי משחק" בידי הערכאות השונות שדנו בעניינו. המבקש שב על הטענה שלפיה העובדה שהודה בעבירות שבהן הורשע מהווה שינוי נסיבות שמצדיק את קבלת הבקשה, והוסיף כי הותרתו במעצר באיזוק אלקטרוני מהווה תוספת לעונש שטרם נגזר עליו, ולא צפוי לכלול רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריח. עוד נטען בבקשה כי התנהלות הערכאות הקודמות בתיק לא הייתה ראויה, וגרמה נזק וטרחה מיותרת לכל המעורבים בהליך.

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה או לקיום דיון בבקשה לגופה.

אמת המידה לבחינת בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" היא מצמצמת, כפי שנקבעה בעניין חניון חיפה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). זוהי גם אמת המידה הנוהגת בהליכים פלייט (בש"פ 3324/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (13.5.2021)). מקרה זה אינו נמנה עם המקרים שבהם תינתן רשות לערור, משהמבקש כלל לא טען ולא בכדי כי בקשתו מעוררת שאלה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינו הפרטי, ומשלא מתקיימות בעניינו נסיבות פרטניות המצדיקות התערבות.

7. די באמור כדי לדחות את הבקשה למתן רשות לערור. עם זאת יאמר כי אף לגופם של דברים אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי.

למבקש עבר פלילי מכביד ביותר הכולל יותר מ-140 הרשעות בעבירות תעבורה, וזו לו הרשעה שלישית בעבירה של נהיגה בזמן פסילה; והדברים מדברים בעד עצמם. מסוכנותו של המבקש מובהקת, ושירות המבחן עצמו קבע כי "אנו מתרשמים מקיומו של המשך סיכון להישנות עבירות תעבורה, בכללן נהיגה בפסילה". ויאמר כי יש קושי ליישב בין השורה התחתונה בתסקיר ובין האמור בתסקיר גופו. בנסיבות אלה, אין לומר כי ההחלטה להותיר את המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני עד לתום ההליכים בעניינו איננה סבירה, ואין סיבה לשנות ממנה רק משום ששירות המבחן המליץ אחרת. ויאמר בנקודה זו, כפי שעולה גם מהחלטת בית המשפט המחוזי, כי תסקיר שירות המבחן מהווה אמנם כלי עזר חשוב ומשמעותי, אך מדובר בהמלצה שאימוצה כפוף לשיקול דעת בית המשפט (ראו מיני רבים, בש"פ 6145/16 אבוחצירא נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (15.9.2016)); זאת גם אמהפנייה לתסקיר, לא כל שכן ההמלצה, עוררה ציפייה בלבו של המבקש (ראו והשוו: בש"פ 4500/19 דיאב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (16.7.2019); בש"פ

3416/17 דה גוזמן נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.5.2017)). אף העובדה כי מועד מתן גזר הדין נדחה לבקשת שירות המבחן והממונה על עבודות השירות - אין בה כדי להטות את הכף אל עבר קבלת הבקשה. אכן, ראוי כי גורמים אלה יפעלו בשקידה ראויה כדי להביא את המלצותיהם לפני בית המשפט לתעבורה בהקדם האפשרי, אך בנסיבות העניין אין בדחייה של חודשיים כדי להצדיק את שחרורו של המבקש מהאיזוק האלקטרוני שבו הוא נתון, בהינתן מסוכנותו.

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' בסיון התשפ"א (19.5.2021).

ש ו פ ט ת
